There are no translations available.

Všechno má více pohledů

{phocagallery view=category|categoryid=38|imageid=6099|detail=0|displayname=0|displaydetail=0|displaydownload=0|imageshadow=none|float=right|piclens=1}

Tibeťané se během svého života na svou smrt připravují a učí se jí. Díky svému náboženství ví, že smrt je jen vstup do jiného života. Do jakého, to záleží na každém dle způsobu, který doposud vedl. I v momentě, kdy dveřmi vstupují do jejích komnat, předčítají jim jejich blízcí z Knihy Mrtvých a uklidňují duši umírajícího před její novou cestou. Ta jediná po smrti zůstává a tělo se stává pouhou schránkou. V rámci zachování rovnováhy a díků přírodě, a protože v místech, kde Tibeťané žijí, je zem velmi tvrdá a většinou zmrzlá, tělo se odjakživa předávalo těm, kteří jej nejlépe využijí. Supům. Protože po celý život zvířata lidem dobře slouží, je v pořádku, když člověk alespoň po smrti dobře poslouží zvířatům.

V brzkém ránu přicházíme na kopec za městem, kde fouká silný vítr a je o poznání chladněji.

Posvátné pohřebiště se probouzí do karamelové barvy a tmavé nebe se rozjasňuje, jakmile se velicí tmaví ptáci, doposud tiše kroužící nad našimi hlavami, začínají usazovat do velkého hejna trpělivě čekajících hostů. Říká se, že velký počet supů je dobré znamení. Nevím v jakém počtu jej berou Tibeťané, ale jakmile se černý mrak supů usadil, objevilo se náhle modré nebe.

Čekáme na lámu, mezi Tibeťany vysoce váženého člověka, a rozdělujeme se na dvě skupinky. Pomocníci obřadu odcházejí k bíle zastřenému tělu nebožtíka, které připraveno, leží opodál. My zůstáváme stát v diskrétní vzdálenosti.

Láma odkrývá nahé tělo a zkušenými pohyby jej připravuje supům. Nařezává kůži, aby se supům lépe trhala. Supi vědí, kdy přichází jejich chvilka a sami se hbitě slétávají nad tělem, aby se v rychlém boji dostali k nejlepšímu. Během pěti minut je veškeré maso spořádáno a pomocníci hejno odhánějí, aby láma mohl vzít čerstvou kostru nebožtíka a připravit ji na další část obřadu.

K této části už jsme zváni a nikomu ze zúčastněných nevadí, že práci lámy pozorujeme z blízka a celý proces fotografujeme. Ostatně nutno říci, že tato část je už více méně „řezničina" a spíše práce mechanická. Kosti, lebka a mozek jsou rozsekány, drceny a smíchány s campou.

Campa je mouka, která se mele z praženého tibetského ječmene a v tomto případě slouží jako chuťová složka, aby supi slupli všechno do poslední kostičky :)

Po cca hodince zbude po nebožtíkovi jenom památka...a skalp, který zůstává v rodině zesnulého.